

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.
Pol leta „ 2.
Četrt leta „ 1.

Pri oznanilih in tako tudi pri „Zvončicah“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Namski ulici.

Dopisi naj se pošiljajo vredniškemu naročniku, pa opravniku „Soča“, č. 5 Andreju Tabajnu Via Canonica N. 8 v St. Roku v Gorici.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim neprijetnim ne naročnina sniža, ako se oglase pri opravniku.

Českonemška sprava.

Deželni zbor pemski je, predno je svoje delovanje prenehal, sprejel v tretjem branji z neko malo premembo, katero so predlagali Staročehi, predlog o razdelitvi deželnega šolskega sveta v dva oddelka in o šolskem nadzorstvu, kaker so se bili staročeški in nemški zaupni možje in pa vlada dogovorili. Mladočehi so stavili predlog, naj se preide o vladnem predlogu na dnevni red. Za vladni predlog, oziroma proti mladočeškemu so glasovali konservativni veleposestniki, Nemci in tisti Staročehi, kateri še vedno spoznajo in imajo dr. Riegerja za svojega voditelja. Ako smemo iz tega glasovanja sklepati na prihodnost, potem se sme reči, da bode tudi druge pravne točke potrdil deželni zbor, tudi ko bi proti glasovali vsi mladočeški poslanci in še tisti Staročehi, ki so vže sedaj bili nasprotni ali pa so se glasovanja zdržali. Res, da za nekatere predloge, kaker za predlog o premembi deželnega volilnega reda in o osnovi novih kurij, ne bode zadostovala navadna absolutna večina. Ko bode šlo za glasovanje in sprejem teh dveh predlogov, bodo morale biti navzoče tri četrtine vseh poslancev, in od teh bodeti morali glasovati za predloga vsaj dve tretjini. Mladočehi bodo sicer vse strune napeli, poslužili se vseh mogočih sredstev, agitovali in pritiskali, da bi ostrašili in odcepili še kakega Staročeha in s tem preprečili potrebno večino, ali kaker se zdi, ne bode se razrušila dosedanja večina, in da do sprave venderle pride.

Razmere na Češkem so vedno mogočno vplivale tudi na nas Slovence. Kader sti si bili češki stranki, stara in mlada, v lasih, takrat smo se gotovo kresali tudi pri nas na Slovenskem, bili razdeljeni v dva tabora in bil se je boj med

Staro- in Mladoslavenci; kader sti se pa češki stranki skupno borili proti skupnemu sovražniku, tedaj smo bili gotovo edini tudi mi Slovenci, bili smo ednega srca, edne duše, zedinjeni smo stali nasproti sovražniku, skupaj se bojevali, skupaj zmagali ali propadli. Taka je tudi zdaj. Tudi zdaj smo mi Slovenci kaker Čehi ločeni v dve stranki, katerih edna vleče z Mlado-, druga s Staročehi, edni simpatizujejo z mladimi, drugi s starimi. Na kateri strani stojimo pa mi? Odkritosrčno izpovemo, da smo pred vsem za češko, nemško spravo, ker vedni prepričani med dvema narodoma na Pemskega slabi celo državo, jemlje jej veljavo na zunaj, škoduje Čehom in Nemcem, ko zavzema njihove naj boljše moči, ki bi se dale vporabiti v druge, plemenite namene, pa tudi slabo vpliva na druge v Avstriji živeče narode, ter neti in širi razkol tudi med temi. Ni čuda tedaj, da je pri takih okoliščinah in zaradi pogubonosnega vpliva, ki ga ima boj na Pemskega, sama krona segnila vmes, ter zahtevala in še tirja, da se Nemci in Čehi pogodijo med seboj.

Kdor pa hoče doseči namen, ta se mora tudi poslužiti sredstev, ki peljejo do cilja. In tu mora vsak priznati, da se po mladočeškem „receptu“ ne pride do sprave. Vsi mladočeški poslanci so sicer toliko v komisiji, kaker tudi potem pri razpravi v javnih zborovih sejah zatrjevali, da so tudi oni za spravo, ali v vseh svojih govorih niso navedli nič pozitivnega, nič konkretnega, iz katerega bi se dalo sklepati, kakor da bi prav za prav morala biti sprava, katero hočejo oni, zato so tudi stavili le take predloge, s katerimi niso hoteli sprave dognati, ampak spravo le priprečiti in zavleči. Do te trditve nas privede nerazumljivo, dvoumno in nedosledno postopanje Mladočehov. Oni se zdaj sklicujejo na češko državno pravo in očitajo dr.

Riegeru, da se je temu pravu izneveril, ali prav voditelj Mladočehov se je pred malo leti izrazil, da češko pravo nima več nikake veljave; Mladočehi se vpirajo razdelitvi dež. šolskega sveta v dva oddelka, in spet je bil prav Mladočeh, ki je, ko ta stvar ni bila še na dnevnem redu, zahteval enako razdelitev. Mi smo prepričani, da bi tudi Staročehi ne bili dovolili v spravo katera bi bila češkemu narodu v tako kvar in škodo, kaker zatrjujejo Mladočehi. Da je temu res tako, v tem nas zatrjuje brnski „Hlas“, glasilo konservativne češke stranke na Moravskem. Ta list piše: „Ime Rieger je porok vsacemu zvestemu Čehu za to, da se ne kratijo pravice češkega naroda. Kar govori Rieger, kar Rieger podpisuje, je trdno poročstvo vsem onim, ki poznajo Riegera. Rieger ni nikdar lagal, njegova resnost raste z resnobo časa in dr. Rieger je tudi največji radikalec tam, kjer vidi svoj narod v nevarnosti. Njega kot radikala v obrambi pravic češkega naroda ne bode doseglo tisoč mladočeških radikalcev. Postavodajno delo obtežiti — to ni nikaka umetnost“. Mladočehi morejo se svojimi agitacijami in obljubami, katere delajo volilcem, katerih pa nikdar ne bodo mogli spolniti, narod razdražiti, našuntati in nahujskati proti Staročehom, da ti pri prihodnjih volitvah tudi zgubijo vse svoje mandate, ali s tem bodo gnali tudi konservativno plemstvo v nasprotni tabor, kaker je Mladočehom nekako namignil vže grof Clam-Martinic, rekši, naj se veleposestnikom, ki so vsi odločno za spravo, ne dela z mladočeškimi terjatvami preveč težav. Ako se pa plemstvo zveže z Nemci, potem pa vsak ve, da bi bila taka zveza naj manj na korist narodu češkemu.

Y.

LISTEK.

Črtice o popotovanji v sv. dežele.

(Dalje).

Hodite z menoj reče Apostel Zamorček P. Olivieri onemu pobožnemu duhovnu, ki je bil na poti v svete kraje. Vbogi zamorčki, zapušteni, zavrženi, brez spoznanja božjega, ne vedo, da imajo dušo za drugo življenje, to so sv. dežele mu reče za blagor duš zamorcev tako vneti Pater Olivieri. Na te besede se vname srce še mladega duhovna, spozna voljo božjo, se uda, se združi z Olivierjem ter poda v Afriko, da bi oznanil sv. evangelij vbogim zamorcem ter jim vkupil sveto protost. Mlademu in novemu apostelju je bilo ime Blaž Verri. On je postal naslednik Olivierija v tako svetem poslu! Občudni božje pote v rešenju in zveličanju človeka.

Imenovana zamorska aposteljina sta meni prev dobro znana, kajti večkrat sta pri meni prenočila, bodisi sama, ali tudi z dvema, trema ino tudi več odkupljenimi zamorci. Nektere je P. Olivieri tudi v Gorici, Ljubljani ino v drugih mestih avstrijsko-ogerskih pustil, večinoma zavedom v odgojo.

Tudi jaz sem bil po P. Olivieriju enega Za-

morca dobil v vzgojo. Povod kako, da sem tudi jaz enega Afrikana od P. Olivierija dobil poplcati, bi bilo tu predolgo. Le toliko ti rečem, da otroci, neke tovarne na Goriškem so bili vzrok temu početju. Moral bi ti tudi povedati kako je bil skoraj 7letni zamorček po imenu Farak od roparjev vkraden, mučen, zopet prodan, od P. Olivierija v Aleksandriji iz nekega podzemeljskega hrama otet itd.

Glej kam nas je Vitemberška kultura in lepa odgoja otrok zapeljala. Pozabil sem skoraj ti povedati, kak rajski izgled vživa popotnik na gori Karmel, posebno kjer je samostan sezidan. Vidiš Tyr. Sidon, Askalonsko planjavo; vidiš Libanonsko gore, katerih prav lepo obdelane njive, zraven visokih Cedrov človeka očarajo. Na tej gori se vidi Kraj, kjer sta Elija in pa paganski kralj Ahab vsak svojemu Bogu daritev napravila, naj on, ki je pravi Bog sam daritev užge da se bo enkrat vedelo, kdo je kriv, da ni deževalo. Daritev paganska nič ni zdala. Ali komej spravi Elija svoje še verno in pobožno ljudstvo k altarju pravega Boga je navduši k zvestobi in stanovitnosti, zakliče poln zaupanja k Bogu vojskanih trum in glej ogenj iz neba se spusti, povzije daritev do čistega, proti zapadu se prikaže meglica v malo trenutkih se nebo z oblaki prevleče, zagradi in vlije se toliko dežja, da so se okrepčali ljudje, živina in rastline. Ahab spozna sedaj pravega Boga; da pomeriti krive preroke ter jih vreči v neko globočino,

ki se na Karmelu še danes vidi v svaritev nevernim in brezbožnim.

Sedaj stoji na lepem Karmelu prolepa cerkev kjer se je bila M. B. prikazala Simonu Stokiju, ter mu sv. Škapulir podelila v zanesljivo znamje da le v pokori in zavpanji v Kristusovo trpljenje je nam mogoča pomoč in življenje. V lepi okrogli cerkvi vidiš krasni Altar Matere božje Karmelske, h kateremu se dojde od dveh strani po 10-12 stopnicah. V sredi so zopet stopnice, ki peljejo globoko pod omenjeni Altar Matere božje. Tam najdemo v votlini Elijevi Altar postavljen na čast temu preroku.

Pol ure od cerkve je Karit, studenec iz katerega je prerok Elija po božji previdnosti vode dobil ob časnih strašnih sušeh ki je trajala tri leta in pol. Dasi je vse skala in školj, vendar vidiš polno cvečico ki pokrivajo poverje gore. Po vsej pravici se imenuje ta gora „Odor balsami“ ki se svojo aromatično vonjavo telo ozdravlja in okrepeča. Karmelitani narejajo iz tako mnogovrstnih aromatičnih cvetlic obilno balsama, katerega nekaj so tudi nam na pot dali.

Naša pot pelje po hribih in dolinah, po močvirjih in razvalinah. Po 23 urah hoda vgledaš sem ter tje nekake jame ali koče: Naselišča Beduinov. Ta rod brez domovine, brez državljanstva se po celem Orientu pomikuje ter začasno tam vseli, kjer mu najboljše vgaja.

(Dalje prih.)

Sprejem obeh delegacij od presvitlega cesarja.

Preteklo saboto je presvitli cesar sprejel avstrijsko in ogrsko delegacijo. Pri tej priliki sta imela predsednika obeh delegacij na presvitlega cesarja nagovor. Oba sta v svojih nagovorih izražala zadovoljnost za dovolitev onih troškov, ki so neobhodno potrebni, da se vzdržuje brambena sposobnost države. Knez Czartoryski je posebno naglašal obdano željo po trajnem miru. Tista pa potreba največje oproznosti in odločnosti skupne vlade nasproti znamenjem, ki so se v preteklem letu pokazala v mednarodnem življenju posameznih držav. Oba govornika sta z navdušenimi besedami priznavala vladarjevo vlogo in čednost ter plodovito delovanje cesarjevo, ki vse narode s tako ljubeznijo oklepa, in sta prosila za naj od Boga dolgega življenja.

Cesarjev odgovor na nagovora predsednikov obeh delegacij se glasi tako le:

"Z odkritim srčnim zadovoljstvom sprejemam zagotovilo zveste udanosti. Zato vam izrekam svojo cesarsko zahvalo. Glede na splošni politični položaj in na razmere sosednih balkanskih dežel se bistvene spremembe v zadnjem letu niso pokazale. Prijazne razmere z vsimi državami potrdi v meni upanje, da nam tudi v prihodnje ostane mir zagotovljen. V skupnem postopanju z našimi zavezniki in zaupnem sodelovanju za mirovne namene smatram tudi za prihodnost zagotovilo svojih teženj za blagor in prosperiteto narodov. Rasvoj naše armade mora biti kolikor mogoče v razmerju s veljavo avstro-ogarske države nasproti zaveznikom in Evropi. Pri potrebah za armado in morarico se je moja vlada vestno osirala na finančne razmere države, akoravno bode treba ozirati se na vojaške oprezne navedbe in napredek tehnike s ozirom na strelstvo in vtrdbe. Gospodarski razvoj Bosne in Hercegovine omogoči tudi letos pokriti troške vprave iz lastnih dohodkov teh dežel.

Proporočam Vaši stari rodoljubni previdnosti vladne predloge, upam, da boste zaupno podpirali mojo vlado, ter Vas srčno pozdravim".

..

Sprejem avstrijske delegacije.

Po stalno vpeljanem redu se je vršil dne 7. tek. m. sprejem avstrijske delegacije od presv. cesarja na dvoru v Budi.

Tajni svetovalci, kamorniki, vojniki in vitezi malteškega reda prišli so v uniformah; Poljaki so bili vsi v prazniški narodni obleki, večinoma delegatov pa v suknji na škarpje (v fraku). Pri sprejemu so bili navzoči tudi trije skupni ministri: grof Kalnoky, baron Bauer, pl. Kallay in ministerski predsednik grof Taaffe. Nagovor predsednika kneza Jurija Czartoryski-a, posebno tisti del, v katerem je govornik imenoval cesarja zaščitnika in varuha mira, prava in svobode, in mu zagotoval ljubezen, in zahvalo narodov, je cela delegacija živo odobraval.

Odgovor cesarjev, kjer se je zagotoval mir in pa poudarjalo nadaljevanje dosedanjih dobrih razmer proti drugim državam, so spremljali delegati s pohvalo, in napravil je sploh ves govor cesarjev vreden vtisa.

Po govorih so imeli Nj. Veličanstvo posebne nagovore na posamezne delegate. Ministerski predsednik je predstavljal tiste poslance, ki so bili prvič izvoljeni v delegacijo. Nj. Veličanstvo so najprej nagovorili predsednika, kneza Czartoryski-a in izrekli mu upanje, da se bodo vršile obravnave brzo in gladko. Venakem zmislu so se cesar izrazili proti baronu Chlumec'ky-u in tega so še poprašali o njegovi družini. Naj dalje so se mudili cesar z dr. pl. Plener-jem in Dr. Rieger-jem in se razgovarjali z njima o pemeckem poravnanju. Dr. Rieger-ju rekli so Nj. Veličanstvo: "Vi imate za seboj hude dneve; zahvalujem se vam za Vaše obnašanje".

Dr. Rieger je naglašal težavni položaj českih poslancev, na kar so cesar še opazili: "Ljudstvo je po agitacijah našuntano, pa brez vsakega razloga, ker nobeden mu neče kratiti njegovih pravic. Nihče na to ne misli.

Zelati je, da se razburjeni duhovi spet pomirijo, in da se dožene poravnava, katera je državna potreba. Če tudi so težave velike, bode šlo, mora iti". V enakem odločnem zmišlju naglašali so Nj. Veličanstvo nasproti Dr. pl. Plener-ju neobhodno potrebo, da se dožene poravnava, in so to še enkrat poudarili, ko je opomnil voditelj nemških Pemcev, da so težave velike in da bode dograje poravnave v jeseni gledé na sedanje razmere zelo težko delo.

Z grofom Coronini-jem pogovarjali so se Nj. Veličanstvo o razmerah goriških, z baronom Sterneck-om o razmerah na Koroškem; z dr. Rizzi-jem (v laškem jeziku) o razmerah v Polju in z dr. Debusi-jem (tudi v laškem jeziku) o razmerah južnega

Tirola. (Druge pogovore, ki bi vtegnili naše čitatelje le malo zanimati, opustimo).

Dopisi.

Iz Gorice, 8. junija. Mislil sem, da bode kdo drugi poročal o izrednem zboru, katerega je imelo 4. t. m. e. kr. kmetijsko društvo za Goriško, ali ker Vaš cenjeni list v zadnji številki o tem nič ne poroča, zato prosim, da sprejmete v svoj list to kratko poročilo. (Za zadnjo številko je bilo vže stavljeno kratko poročilo, ali zaradi pomanjkanja prostora je izostalo. — Vred.) Prav 4. junija je preteklo 125 let, od kar obstoji naš e. kr. kmetijsko društvo; vže glavni odbor in tudi občni zbor sta bila sklenila, da se ima spomin na ustanovitev tega društva v Gorici dne 4. junija 1765 na primeren način obhajati. V to svrhu se je bil sklical za ta dan izreden občen zbor. Vdeležitev je bila nenavadno velika, kajti pri zboru smo zap zili ude, ki sicer le redkokdaj k zborom prihajajo. Da je bil navzoč večletni, marljivi in požrtvovalni društveni predsednik grof Coronini, se razume skoraj samo ob sebi, ker njega gotovo nikjer ne pogrešamo, kjer gre za povzdigo kmetijstva in za razcvit in povzdigo goriške kronovine; vlado sta zastopala baron Conrad iz Trsta in voditelj goriškega glavarstva, namestništveni svetovalec vitez Bosizro, dež. odbor pa je bil zastopan po svojem odposlancu dokt. Verze-gnaasi-u.

Ko predsednik naznani, da je seja odprta in zborovanje začeto, poda nam on sam v lepem in zanimivem govoru kratko zgodovino našega društva od njegovega početka pa do današnjega dne. Iz govora smo povzeli, da je e. kr. kmetijsko društvo v Gorici, ustanovljeno za cesarico Marijo Terezijo, edno najstarejših te vrste v Avstriji. Govornik je dalje naglašal, da so vse avstrijske vlade to društvo blagovoljno podpirale s moralnimi in tudi denarnimi sredstvi. Posebno pa je še predsednik v svojem govoru poudarjal to, da se v to društvo niso še zasejale narodne in politične borbe, ker društveni namen je bil in je vedno le skrbeti za povzdigo kmetijstva in v tem se vjemajo vsi udje, naj si vže bodo slovenske ali italijanske narodnosti.

Na to je baron Conrad kot vladni zastopnik društvu k njegovemu 125 letnemu obstanku čestital v imenu cesarskega namestnika in zagotoval, da hoče visoka vlada tudi za naprej društvo podpirati.

Zastopnik dež. odbora je spet nam predložil in v lepem govoru razvil, kaj da je društva od svojega početka in pa do danes vže storilo za povzdigo kmetijstva na Goriškem, da se imajo Goričani najprej njemu zahvaliti, če se je ustanovila deželna kmetijska šola, kaker je tudi ono mnogo pripomoglo in zagovarjalo, da se po jarkih napelje voda iz Soče v Tržški okraj.

Potem naznanja predsednik, da hoče društvo v spomin 125 letnega obstanka prihodnje leto prirediti deželno razstavo, danes pa naj društvo samo blagovoli še vzeti v pretres nekatere predloge, katere mu hoče staviti glavni odbor.

Pred vsem predlaga glavni odbor, da se po telefoničnem potu poprosi Nj. visokost nadvojvoda Karola Ludovika, da naj bi on blagovolil biti pokrovitelj e. kr. kmetijskemu društvu. Dalje stavi odbor predlog, da naj občni zbor imenuje nekatere častne člane. Zbor sprejme predloge soglasno, in imenuje med drugimi za častne člane grofa Falkenhayna, poljedelskega ministra, dr. Karola Dolica vit. Cipriani, Del Torre-a, posestnika v Romansu, Ant. žl. Dottori, posestnika v Ronkah, Ant. Fabiani-a, veleposestnika v Kobdilju, in še nekatere druge.

Po teh imenovanjih poprosi besedo župan goriškega mesta, dr. Maurovich, ter v lepem govoru povdarja in naglašava velike zasluge, katere si je sedanji predsednik v teku mnogo let stekel za društvo, zato predlaga, naj zbor izvoli tudi grofa Fr. Coronini-a častnim članom. Ta predlog je bil sprejet z vsklikom. Novoimenovani častni član se zahvali na tem odlikovanji ter zagotavlja, da hoče še dalje po svoji moči delovati v prid in razcvit društva.

Konečno so bili sprejeti še nekateri novi udje in s "živio" in "viva" kliči na presvitlega cesarja je bil sklenjen občni zbor, ki je bil gotovo eden najlepših, kar jih društvo bližje v svoji zgodovini. Mi pa društvu kličemo: Ono naj živi in naj se razcveta sobi na čast, kmetijstvu v prid in povzdigo!

S Kanalskega, dne 9. junija (izv. dop.) "Soča" je priobčila že dva zanimiva dopisa o strupeni rosi: prvi je bil s Krasa, drugi izpod Čavna; in tretji dopis naj bo s Kanalskega.

Nekdaj je naš vinski pridelek, "cibedin" jelovel po vsem Goriškem, in posebno v poletju so ga povsod radi pili, in res cibedin žejo prav dobro gasi, vzlasti,

če se mu doda kislj Celjska voda, tako zvana "cilerca." Zadnji obilen in izvrsten pridelek imeli smo leta 1865, ker v tistem letu je bila trta izredno veliko rodila; o boleznih "oidiju" (plesnobi na grozdju) ni bilo sledu, grozdje je bilo popolnoma dozorelo in dalo izvrstno kapljico, katero smo leta 1866 prav dobro prodajali.

Od tistega leta sem je pa trta leto za letom je la hirati, bolj in bolj pešala zaradi "oidija" in sčasoma so nam trte pomrle, ker v našem okraju, če izvzamemo grajšinskega oskrbnika, ni skoraj nikdo rabil proti tej trtni bolezni vapešnega sredstva, t. j. da bi bil trte žvepljal kakor so to delali drugod z najboljšim vspehom.

Zadnja leta se je prvi bolezni pridružila še druga, peronospora, ali strupena rosa, katera še hitroje trte pokončuje, in tako je prišel naš okraj skoraj popolnoma ob svoj nekdanji sloveči "cibedin" a s tem so se našemu kmetu zmanjšali tudi letni dohodki.

Kaker se je bil naš kmet gledé "oidium-a" vdal v Božjo voljo in se ni hotel poslužiti skušenega zdravila in trti ni žvepljal, marveč je mirno gledal, da se je grozdje na trti popolnoma posušilo, tako se soče tudi sedaj posluževati proti strupeni rosi bakrenega vitrijola, marveč rajše pušti, da se zdej ne grozdje, ampak po tej bolezni napadeno perje na trti suši, ki potem odpade, da so trte ogoljene vže sredi meseca avgusta. Ni čuda tedaj, ker grozdje ne more dozoreti, da se vidijo na grozdih le "mrinci."

Vendar kar zadene oskrbovanje trt, moram omeniti dve vse hvale in posnemanja vredni izjemi. Takaj menim, gosp. grajšinskega oskrbnika in dr. Gollmayr-a v Kanalu; prvi se je boril in se še vapešno bori s žvepljenjem grozdja proti oidiju, s škropljenjem perja s bakrenim vitrijolum pa proti strupeni rosi. On ima lepe trte in tudi primiroma dobro vinske prideleke, ako ne pridejo vmes še kake druge vremenske neizgode. Gosp. Gollmayr pa je na desnem bregu Soče blizu Kanala na svojem zemljišču nasadil zgleden vinograd s žlahtnimi trtami, katere tje dobil od grofa Lutour-a v Rušicu. Ker dr. Gollmayr trte žveplja in tudi perje škropi s bakrenim vitrijolum, zato mu pa tudi ta nasadba trt, če prav je še mlada, vže rodi dobro, da ne rečem, izvrstno kapljico. Ta živ izgled je začel vendar naše mlado ljudstvo nekaj prebujati in poizvedel sem, da je vže marsikak kmet sklenil napraviti si enak vinograd, ter že prosil gosp. Gollmayr-a, naj bi mu odstopil (potrebni) kovič iz svojega vinograda; gospod je tudi obljubil, da hoče to storiti, kakor hitro bo imel na razpolaganje dovolj za to zrelih sadik.

Bog daj, da bi se predramili in prebudili vsi kmetje in posestniki kanalskega okraja in posnemali omenjena izgledna posestnika v Kanalu, kako da je treba ravnati s trto, ker po tem bi zopet pridelovali ne le dober cibedin, marveč, ko bi nasajali žlahtnejše trte tudi boljše vino, in s tem bi si tako zopet opomogli.

Še drugo veselo vest imam poročati. Da dobre ceste mnogo pripomorejo k blagostanju ednega ali drugega kraja ali okraja je sploh znano, le tukaj na Kanalskem sam ne vem zakaj, koristi teh cest do sedaj niso hoteli ali niso marali priznati, ker v tem okraju nimamo do danes še nobene skladovalne ceste. Ena skladovalna cesta obstaja sicer na popirju že nad dvajset let, to je, skladovalna cesta od Kojškega čez Gradec do Plavi, ali do zgradbe te ceste še ni prišlo. Goriški cestni odbor se je sicer neumorno trudil, da bi se zgradila ta velevažna cesta; ali ker spada večji del te ceste pod kanalski okraj, in toraj v delokrog cestnega odbora Kanalskega, kateri se je vedno protivil tej cesti, zato so ostali vsi naporu cestnega odbora Goriškega, in še celo posredovanje dež. odbora brez vspeha.

Se le svota 5000 gld. katero je, kaker je nam znano iz gotovega vira, primoledeval od visoke vlade naš državni poslanec, je stvar na boljše obrnila.

Preteklo sredo sta se bila sošla na vabilo predsednika cestnega odbora goriškega, gosp. dež. poslance Andreja Kocijančiča, oba cestna odbora, Goriški in Kanalski v Plaveh v skupno posvetovanje in po dolgi razpravi sta prišla oba odbora do spoznanja, da je treba rečeno skladovalno cesto vendar le enkrat zgraditi, sklenili so potem cestni odborniki, da se ima zgradbo početi in so se tudi porazumeli, kako se ima med oba odbora razdeliti državna podpora, katera ni sicer velika, a bo vendar pomagala cestne stroške zmanjšati.

Bog daj, da bi se ta velevažni in vse pohvalne vredni sklep cestnih odborov, goriškega in kanalskega, v kratkem izvršil, in da bi prišel tudi naš okraj do ene skladovalne ceste; za to naj bi potem sledila še druga od Kanala čez Avče do sv. Lucije, ker še le potem bi zadobila cesta čez Gradec pravo veljavo, ko bi bila ta zadnja cesta vžeta med skladovalne in ko bi se našemu nevtrudljivemu državnemu poslancu potem še posrečilo doseči, da bi se tudi skladovalna cesta ob Idriji sprejela v državno oskrbnništvo.

Politični razgled.

Časopisje domače in inostransko se je zadnje dni naj bolj bavilo z nagovorom, katerega je imel presvitli cesar avstrijski na delegate v Budimpešti; vsi listi sklepajo in povzamejo iz nagovora, da je politični položaj v Evropi povoljen in da se mir tudi v prihodnje ohrani ali da si vsaj nobedna država tako hitro ne upa vojske pričeti. Ali če tudi se zdi mir kolikor toliko zagotovljen, vendar mora Avstrija, akoravno so njeni odnosi do vseh držav prijazni, skrbeti vže z ozirom na svoje zaveznike, t. j. Italijo in Nemčijo za vtrdbo svojih mej in za zboljšanje svoje vojne sile.

Odseki avstrijske delegacije so vže pričeli svoje delovanje. Največjega pomena je finančni odsek, ker v njem se navadno razpravlja tudi zunanja politika avstrijska. Dne 9. t. m. je imel ta odsek svojo prvo sejo. Pri tej priliki je govoril minister Kalnoky in zatrjeval, da se podlaga, na kateri stoji naša zunanja politika, ni spremenila in da se tudi ne bode, ker ta podlaga se ne more spreminjati od 12 do 12 mesecev. Naše razmere do zaveznih držav, pravi minister, niso bile še nikoli tako vtrjene, jasne in odkrite, kaker sedaj, in da je temu tako, se je veliko zahvaliti krepkemu postopanju nemškega cesarja, čegar vpliv je tako mogočen, da niso mogli sedanjega političnega položaja spremeniti niti tako važni dogodjaji, kaker je bil odstop kneza Bismarcka in izvolitev novega kancelarja Caprivi-a. Nato je grof Kalnoky pojasnjeval naše odnose nasproti Bolgariji, Srbiji in Rumuniji in rekel: V Bolgariji so razmere take, kakoršne so bile preteklega leta; položaj se vtrjuje v tej deželi bolj in bolj, in lahko bi se reklo, da je osoda Bolgarije v rokah Bolgarov samih. Ako Bolgarija ne bode delala političnih poskusenj, ampak ako bode korakala po potu, katerega je nastopila, tedaj tudi ne bode naša nikakih ovir, ki bi bile njenemu utrjenju nasprotne.

Gledé Srbije se je minister skliceval na to, kar je rekel vže lansko leto. Ko je lani kralj Milan odstopil, je regentstvo pri tej priliki c. kr. avstrijski vladi izjavilo in zagotovilo, da se s tem ni in se tudi ne bode nič premenilo gledé odnosajev do zunanjih držav; ali dobri in prijazni odnosi, reče minister, slone na medsebojnosti (reciprociteti) Jaz nočem — pravi minister — trditi, kaker da bi regentstvo ali tudi vlada ne bi bila imela dobre volje ohraniti in vzdržati dobre odnose nasproti Avstriji, vendar ne morem tajiti, da so ti dobri odnosi vsled lanske spremembe na Srbskem nekoliko trpeli, ko je prišla do moči stranka, ki je Avstriji malo prijazna; in moč te stranke je večja, kaker veljava regentstva in vlade, ki sta proti rogoviljenju srbskega časopisja, katero vživa neomejeno svobodo, brez vsake moči. Želeti bi tedaj bilo — sklepa minister — da bi srbska vlada našla sredstva in pota, da bi mogla svojo veljavo vkrepi. — Nasproti Rumuniji pa so po izjavi ministri naše razmere povoljne in odnosi dobri, kaker prej, le gledé kupčijsko-političnih zadev bi bilo še marsikaj želeti. — Po tej ministri izjavi in po kratki razpravi, katere se je izredno prav malo delegatov vdeležilo, je finančni odsek sprejel v polnem obsegu predloženi budget zunanjega ministerstva.

Čem bolj se bližajo dnevi deželno zbor-skih volitev, tem živahnjejše postaja volilno gibanje. Celovski „Mir“ je prinesel volilni oklic, v katerem koroške Slovence pozivlja na delo in jim z ozirom na pastirski list, katerega so izdali vsi avstrijski škofi, priporoča da izvolijo kot katoličani za poslance katoliške moče; ali da kot Slovenci morajo glasovati tudi le za take kandidate, kateri obljubijo, da se bodo potegovali za narodne pravice proti domačim in zunanjim nasprotnikom. — Tudi brnski škof je izdal poseben pastirski list, v katerem

svojim vernim poklada na srca, da naj se volitev vdeležijo in da naj glasujejo le za take moče, ki so zvesti Kristusu in njegovi Cerkvi, cesarja in domovino ljubijo, imajo pravo srce za blagor dežele in svojih sodeležanov ne glede na narodnost, ki se odlikujejo po svojem znanju in dolgih skušnjah, in se morda vže ponesli v javnem življenju.

Nemški liberalni listi vedo povedati, da namerava dr. Rieger odložiti mandat in odgovoriti se vsemu politikovanju. Koliko je na tem resnice, ne vemo; reč ni nemogoča, da mora taki rodoljub za svoje neumorno, trudapolno, požrtvovalno, več ko pedesetletno delovanje na političnem in znanstvenem polju vžiti toliko britkosti od strani zbeganih in nahujskanih rojakov.

Pruska vlada je dobila od zbora malo zausnico. Kaker je čitateljem znano, je bila pruska vlada predložila načrt, kako da bi se porabila denarna svota katere država za časa kulturnega boja ni izplačala škofom in drugim duhovnikom. Vse stranke zunaj svobodomiselnosti so glasovale proti vladnemu bredlogu. — Kaker vedo nemški listi povedati, je nemško državno ministerstvo razposlalo do vseh nemških zastopnikov v inozemstvu zaupno okrožnico, v kateri ono označuje stališče nemške vlade nasproti časnikiarskim poročilom o pogovorih kneza Bismarcka s francoskimi in ruskimi časnikiarji, in pravi, da so vse Bismarokove izjave sploh le privatnega značaja in da nikakor ne bodo vplivale na zunanjo nemško politiko. — Odstopivši bavarski minister Lutz je do smrti bolan; dal se je vže prevideti in sploh ni upanja, da še ozdravi.

Carnot, predsednik francoske republikanske vlade, je pomilostil princa Orleanskega, a poslanec Dumay je koj v zbornici interpeloval vlado, zakaj se je to zgodilo, ko je vendar še več delavcev zaprtih, ki so bili dejani v zapor zaradi dogodkov in izgrede ob „štrajkih“, kajti tudi na te delavce bi se moralo ozirati, ker oni so očetje in so postali žrtve edino le vsled slabega družbenega reda. Minister je koj odgovoril, da to princovo pomilostjenje ni v nikakoli zvezi z vnanjo politiko, da pa tudi več delavcev, ki so bili obsojeni, je vže pomilostjenih in več se jih bode v kratkem pomilostilo.

V Belgiji so se vršile 10. t. m. volitve v poslaniško kamoro; voliti je bilo polovico poslancev; izid ni še natanjko znan, ali kaker se da vže sedaj iz došlih telegrafskih vesti sklepati, imeli bodo tudi za naprej katoličani večino v zbornici.

Domače in razne vesti.

Kanonično vizitacijo imeli bodo Nj. eksco. prevz. nadškof v dekaniji Komen in sicer: v Komnu 16. in 17. t. m.; v Štanjelu 18.; v Rihemberku 19. t. m.; ob tej priliki bodo delili tudi sakrament sv. birme.

Duhovske vesti. V. č. g. Jakob Pussig odpovedal se je župniji v laškem Št. Petru ob Soči, ter nastopil službo spovednika pri št. sestrah Uršulinkah v Gorici. — V. č. g. Janez Jug, vikar v Plavah, oskrbuje začasnó vikarijat v Desklah.

Avstrijski škofje izdali so skupni pastirski list, v katerem tirjajo odločno versko šolo, označujejo tudi svoje stališče nasproti mnogoštevilnemu sumničenju in obrekovanju liberalnih listov; opominjajo vernike da morajo tudi oni sodelovati, da pridejo do katoliških šol, da volijo v državni zbor moče pravih katoliških načel, katerim naj bode verska šola prva skrb.

Novi vojaški škof. Dr. Koloman Belopotocky, c. in kr. dvorni kapelan, tajni kamornik Nj. Svetosti, vodja v Avgustineju na Dunaji, imenovan je vojaškim škofom.

Prestopil je h katoliški cerkvi Janez Schnabel, v Gorici stanujoči Žid in trgovec. Včerajšnji četrtek ga je krstil v stolni cerkvi ob 7. zjutraj korar in župnik pred. gosp. Franc Košuta; nunca sta mu bila bar. Somaruga pa grofica Matilda Coronini. Velika množica ljudi se je bila zbrala, da je bila pribojosa izvanrednemu cerkvenemu obredu —

Danes je prejel sakr. sv. birme v nadškofjski kapeli; za nunca mu je bil grof Karol Coronini. — Govori se po mestu, da je tukajšnji židovski rabin še na predvečer, t. j. v sredo vse moči napejal, da bi ga bil odvrnil od tega koraka, ali vse pregovarjanje je bilo zastonj. Za trdno se je nadejati da ostane ta spreobrnjenec stano viten in zvest sin katol. Cerkve, ki ga je sprejela v svoje naročje, če tudi se prav pri pokristianjenih Židih opazuje pogostoma, da ne pres-topaj k drugi veri iz pravih, plemenitih namenov, ampak da so mnogokrat razni časi oziri, ki jih privedejo in priganjajo h kateremu koraku.

V Peklu pri Rihemberku vrgla je dekla svojega novorojenega nezakonskega otroka v Vipavo. Žendarmarija je kmalu prejela brezsrčno mater ter jo odvedla v Ajdovščino, mladeniča pa, kateri ji je k zločinu svetoval, pripeljali so v Gorico.

„Sloga.“ Ker predsednik političnega društva „Sloga“, ali ko je bil ta sadržan, njegov namestnik ni še sklical obšnega zbora in ker tudi udje letnine ne odrajujejo, sklepa „Nova Soča“ v svoji zadnji številki, da „Sloga“ ni več. Mi na to odgovarjamo le toliko. Da sloge ali edinosti na Gorickem ni, to priznamo, da bi pa tudi političnega društva „Sloga“ ne bilo več, ne verjamemo. Kaker je nam znano, je prav „Sloga“ vatanovila v Gorici slovensko deklško šolo in otroški vrt, do sedaj tudi vzdrževala in da ta dva zavoda še dandanes obstojita. Dokler nam „Nova Soča“ ne pové, da je kdo drugi stopil na mesto „Sloga“, ki plačuje tri učiteljske moči in pokriva druge troške, toliko časa ji tudi ne moremo verovati, da „Sloga“ več ni. Mi smo prav nasprotnega mnenja in trdimo, da „Sloga“ še obstoji in da se ji bode v kratkem ponudila prilika dati glas življenja od sebe.

Vojaška obiskovanja. Pretekli meseca maja pohodili so italijanski častniki posadke v Vidmu naše goriske častnike, in da si ogledajo stavbo in vpravo naših vojašnic; pri tej priložnosti sprejeli so jih naši na meji, dovedli s častnim spremetvom v Gorico in jih tukej pogostili se siljajo pojedino. — Pret. naboto zjutraj podali so se naši častniki, v civilni obleki jahaje, v Videm, da vrnejo italijanskim obisk. Italijanski so jih ravno tako čakali na meji pri Vikiu jih slovesno sprejeli z dvema oddelkoma konjčkov v Palmonovi in od tam šli na večer v Videm, ter jih tamkej častno pogostili. V nedeljo zjutraj so se vr-nili in na meji prijazno ločili od naših družnikov.

Prepoved. Mestno starešinstvo gorisko sprejelo je bilo pred časom poziv in vabilo italijanskega društva javnih gledališč, da bi se vdeležila tudi naša mestna godba tekmovanja italijanskih godeb, ki ima biti v Vidmu; mesto je to naznanilo c. k. namestništvu, ali to je vdeležitev prepovedalo.

Italijanski mejni stražniki odvedli so nekega J. Čendiča iz Robedišč pri Logh (Lonh) močno ranjenega na ležih v Videmsko bolnišnico. Zdi se, da so ga zasacili na meji s kontrabandom.

Sviloprejke kažejo letos povolno ali dobička ne bodo dosti prinesle. Murbino listje je letos jako drago, od 8-12 gl. kvintal. Zadoja leta se to vedno ponavlja in vzrok so oni svilorejci, kateri nimajo še pera listja ne, rečijo pa vendar sviloprejke. Letos so se pridružili še Lahji, kateri iščejo povsod listja. — Listje drago, kokoni (galeta) po ceni, tako da se skoro ne spleča trud. Sedaj pa je cena listja sicer padla ali prekašno.

Razstava cerkvene obleke v hiši grofice Matilde Coronini obnesla se je dobro, recimo prav dobro, če pomislimo, da društvo ima primeroma le malo dohodkov, ter da je večinoma vos izid odvisen od požrtvovalnosti blagodejnih gospa, ki v resnici žrtvujejo čas in delo v dobri namen. — Priznati moramo, da se odbor trudi vedno bolj, da bi zadostili tudi cerkvenim pravilom v vseh točkah. Ako bi cerkveni oskrbniki znali bolje ločiti dobro, stalno blago od slepilnega blišča, ki kmalo zgine, bi ne naročevali si cerkvene obleke pri trdih dvomljivih vrednostih, temveč pri odboru družbe vednega česdenja, ki ima namen in nalogo, da preskrbuje zanesljivo blago, delo pa večinoma zastonj izvršuje. — Obiskovalci občudovali so podobo presv. Serca Jez., ko se prikaže blaž. Margareti d'Alacoque, katero je izdelala baronica Marija Spaun in ki je namenjena za eden izmed dveh novih oltarjev v cerkvi Neomadeževanega spočetja v Gorici. Podobé bar. Spaun so sicer jako čislajo; ali imenovana se sedi boljša izmed dosežanjih.

Samomor. Dne 3. junija zjutraj so našli osem-desetletnega posestnika Božiča iz Šantvida pri Vipavi mrtvega v potoku Močilniku blizu Podrečja; imel je veliko rano z nožem na vratu. Nož je ležal krvav blizu trupla.

V Ljubljani se bode zidalo deželno gledališče vže letos in do jeseni bode vže pod streho. Dež. odbor je kupil od E. Mayerja stavišče za 30.000 gl.

Posnemanja vredno!! Pred kratkim petjala sta se dva bavarska duhovna v železničnem vlakcu;

ker je pa na neki postaji vlak moral nekaj časa čakati, izstopita iz voza oba, sprehajata se na peronu in si kupita za kratek čas liberalen list, kateri je kaj udrihal po katoličanih. Kmalu pristopi k njima gospod, ter ju upraša: ali nista duhovna. "Gotovo" mu odgovorita. "Kako se pa upata v javnosti kupiti si celo liberalne časnike; ali nista ališala, da se je na zadnjem katoliškem shodu povdarjalo in sklenilo, ne podpirati liberalne časniške niči za krajcar ne?" Duhovna sta se opravičevala, da sta le izvanredno kupila list, za kratek čas in da vidita, kako pišejo liberalni listi o katoliškem shodu. Ali nemanj gospod jima odgovori: "Gospoda, prav nista storila; jaz čitam tudi liberalne časnike, ali kupujem jih ne, ampak grem v kavarno, kjer čitam, ne da bi jih podpiral za on krajcar". Duhovna osramočena nista vedla kaj odgovoriti. Ali še bolj sta se ustrašila, ko se jima predstavi v onem gospodu — knez Löwenstein, vodja bavarskih katoličanov. — Tudi pri nas Slovencih čitajo se časniki "Brus", "Slovenski Narod" et Comp., in ako vprašiš enega ali drugega, kakaj čita, odgovori ti: za kratek čas; da vem kaj pravijo liberalci itd. Ničvni izgovori!

Smrt za češnjami. Česa je so kaj okusen sad, zato jih pa jemo vsi radi. Nekateri pržirajo jih — da se po red nasitijo — s peškami vred, ne vedó pa, da je to jako nevarno. Tako je jedel tudi pretečeni teden nek 16 letni mizaraki učenec na Dunaji češnje s peškami; ali že drugi dan so ga morali prenesti v bolnišnico, kjer je tudi umrl. Zdraveška preiskava pokazala je, da so peške p evrtale konečno črvo.

Orjak. Pri letošnjih vojaških vajah v mestu Wesel bil je mož, kateri je visok 2 metra 6 centim. Ker niso imeli take obleke zanj, hodil je nekaj dni civilno oblečen. Kot enoletni prostovoljec slutil je tudi v Berlinu, kjer so ga imenovali največjega moža cele armade.

V Ameriki imeli bodo l. 1892 svetovno razstavo o priliki 400 letnico odkritja Amerike po Kristofu Kolumbu. O tej priliki izdala se bode tudi spominška knjiga, za katero je namenjenih 50.000 funtov sterlingov. K temu velikanskemu delu povabljeni so znameniti pisatelji vseh narodov na svetu, da spiše vsak nekaj v materinem jeziku s priloženo angleško preatavo. Nekaj avstrijskih učenjakov je že povabljenih k temu delu in upati je, da bodo zastopali vsi avstrijski narodi v spominški knjigi. Vsi sotrudniki knjige povabljeni so tudi k razstavi in bodo za časa razstave gostje zedinjenih držav v Ameriki.

Solnčni mrak. V torek 17. t. m. videli bomo prikazen, katera je pri nas jako redka. Solnce bode čez polovico otemnelo; mrak bode začel ob 9. uri zjutraj ter končal ob 12 in 56 minut popoldne. Mrkuenje se bode videlo po Evropi, Aziji in v severnih krajih Afrike — seveda ako ne bode oblačno. Ta naravna prikazen se bode nas najboljše videla okoli 10. ure.

Morsko kopališče v gradu privabi vsako leto več gostov v Gradež. Ker se je lani in prejšnja leta marsikaj pogrčalo, posebno pa primernih prostorov, je letos tamkajšno županstvo pripravilo dovolj prostorov. Odprlo se bode tudi par hotelov za stanovanje tujcev. Kopališče je odprto od 15. t. m. do 30. sept. t. l.

Iz Kobarida smo prejeli sledečo izjavo: Občinski zastop mora dopisniku iz Kobarida in uredniku "Nove Sote" št. 23 povedati, da je narodno stanje Kobaridcev in vedenje g. g. učiteljev povsem hvalevredno. — Kar pa uredništvo, kakor je sam dopisnik povedal, o onej predobro znani osebi piše, je laž in hudobno obrekovanje, ker ona oseba (g. Dominko?) živi uže nad 30 let med nami in nihče ji ne more ničesar očitati; marveč vsak Kobaridčan in kdorkoli jo pozna v tej okolici ji je hvaležen za njeno prijaznost, miroljubnost in vsestransko požrtvovalnost v blagor in napredek vsrge ljudstva.

V Kobaridu, 10. junija 1890.

(Slede podpisel gg: dekan, župana in ednajst starešin)

Izdaten, stalen, postransk dohodek si lahko prislužijo sposobne in zanesljive osebe (doluženim žendarmom se daje prednost), ki pridejo večkrat z občinstvom v dotiko.

Poprašuje se:
„G. S. 1890,“ Graz postlagernd.

Št. 974.

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakupu v Trstu razpisuje se

III. učiteljsko mesto

z letno plačo pet (500) sto forintov.

Služba je nastopiti že v začetku letošnjega šolskega leta.

Podpisano vodstvo sprejema prošnje s potrebnimi spričevali do 20. junija t. l.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani 1. junija 1890.

Na slov. oddelku

dež. kmet. šole se dobi še več tisoč sajenic razne krmse pese in brzot, 1000 kosov po 60 — 80 kr.

Rohseidene Bastkleider n.
10.50 per Robe und bessere Qualitäten versendet porto- und zollfrei aus Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant), Züh. cir. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto

Pošilja blago dobro spravljeno in poštnino prosto!

Teodor Slabanja

robitar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

priporoča se vljudno pri visoko častiti duhovščini v napravo cerkvenih posod in orodja najnovejše oblike, kot: monstranc, kelihov itd. itd. po najnižji ceni.

Stare reči popravi, ter jih v ognji pozlati in posrebri. Na blagovoljno vprašanje radovoljno odgovarja.

Pošilja blago dobro spravljeno in poštnino prosto!

„Unio catholica“

vzajemni zavod za zavarovanje škod na Dunaji, I., Bäckerstrasse 14.

koncesijovan valed ministrske naredbe z d'jem 28. februarja 1889.

Zavod zavaruje:

Premakljivo in nepremakljivo premoženje proti škodi po požaru, strelu in eksploziji — za tako zavarovanja jamčijo solidarno prvi vzajemni zavarovalni zavodi, kateri so člani razdelilnega društva vzajemnih zavarovalnic. Vsled zveze z vzajemnimi zavarovalnimi zavodi zamore „UNIO“ zavarovanja v največji vrednosti sklepati in dajati na podlagi te zveze svojim zavarovancem največjo varnost. Vsakoletni prebitok razdelil se bode med zavarovance.

Zavod vpeljat je tudi novo, doslej še ne poznato stroko zavarovanja, namreč:

Zavarovanje cerkvenih zvonov proti prelomu ali razpoke. V to stroko upadajo one škode, katere niso nastedki požara, temveč ki nastanejo vsled drugih katerih-koli slučajev. K vdeležbi v tej zavarovalni stroki vabijo se vsi prečastiti cerkveni predstojniki.

Tudi posreduje zavod pri prvih vzajemnih zavarovalnicah

zavarovanje na življenje in proti neugodam.

Vprašanja glede zavarovanj blagovolijo naj se podpisaneu glavnemu zastopu ali pa okrajnim gospodom zastopnikom dopošiljati.

Zastopništva po deželi oddajamo zaupnim osebam, katere se naj pismeno ali ustno pri podpisnem glavnem zastopu oglašajo. Za Gorico imenovali smo gospoda M. Kosiča našim zastopnikom.

Ljubljana, meseca februarja 1890.

Glavni zastop zavoda „UNIO CATHOLICA“ v Ljubljani za Kranjsko, Spodnjo-Štajarsko in Primorsko.
JOSIP PROSENC.

VINSKE IN SADNE STISKALNICE

najnovejše sestave prav pripravne in za 20% bolj močne kot drage.

NA DERŽAVNI SADNI RAZSTAVI NA DUNAJU

meseca oktobra 1888 kot najboljše spoznane in s Pervini darilom obdarovane.

MLINE za grozdje in sadje

izgotovljajo in prodajajo

Ph. Mayfahrt et Co.

Fabriken landwirthschaftlicher u. Weinbau-Maschinen, Eisengiesserei und Dampfhammerwerk

Dunaj II, Frankfurt a. M. u. Berlin N.

KATALOGI in usako pojasnilo na zahtevanje gratis in franko.

— Sposobni zastopniki se iščejo ter dobro plačajo, —

V samih osmih letih po iznajdbi na stotine priznanj pridobila si je: Rih. Gaertner-jeva tekoča francoska likavna mast za čevlje.

V eni minuti svetijo se čevlji kot zrcalo, ne da bi jih krtačil. Pomažejo se čevlji samo s to mastjo in v trenutku postanejo in ostanejo tudi črni in svetli saj za 8 dni. Metota jej nič ne škodi, da ta mast zabrani celb, da se čevlji tako lahko ne premočijo. Priporoča se posebno veleč. duhovščini, p. n. oficirjem, oskrbnikom, logarjem in sploh vsakemu. Pri c. in kr. vojaki je že davno v navadi. — Tudi konjska oprava čisti se lepo s tem mazilom.

Pošilja se prosto št.: 2 skl. za 1.30, 6 skl. za 3 in 12 skl. za 4.80.

Kemična tovarna RIH. GAERTNER, c. in kr. vojni oskerbovalec, Wien, Giselastrasse 4.

Prodaja se pri večih kupeih, usnarjih in čevljarjih. V Gorici ima zalogo: EMILIO GENTILI, Via Signori.

Odlikovanje z svetovnih razstav:

v Londonu 1862, Parizu 1867, na Dunaji 1873 in spet v Parizu l. 1878.

Prodaja klavirjev s plačilom na obroke.

Klavirji za koncerte in za dom, kakor tudi pianini iz slavno znane firme: Gottfried Cramer, Wilh. Mayer na Dunaji prodajajo se po 380 gl., 400 gl., 450 gl., 500 gl., 550 gl., 600 gl. in 650 gl.

Klavirji drugih firm po 280-350 gl.; pianini drugih firm od 350-600 gl.

Dobijo se vedno v

A. Thierfelder-jevi

prodajalnici in posojilnici klavirjev na Dunaji, VII, Burggasse 71.

C. kr. priv. zavarovalno društvo
„Avstrijski Feniks na Dunaji“
ustanovljeno leta 1860.

Naznanje slavnemu občinstvu da sprejema zavarovanja proti toči.

Glavni zastop v Gorici
Nunska ulica št. 3.